

РЕЙ БРЕДЪРИ ПЛУВАЙ, ЧОВЕК!

Превод от английски: Васил Сивов, —

chitanka.info

ПЛУВАЙ, ЧОВЕК!^[0]

*Едва настава нощ и той изплува
от бездната на спомени мъгливи
и плиска се в вълните на съня.
Като разцъфващо дърво изригва
фонтанът му искрящ.
Бял кит, потънал във забрава,
Моби Дик велики!*

*Аз плувам с него, гмуркам се,
откривам подводните течения.
Аз бродя сред грохота
на буреносни проливи,
на приливи и отливи,
в непознатите течения
сред смерчове, водовъртежи диви
и бавно на разсъмване
след мен се носи Моби Дик
с бледни и печални очи сезира
сякаш иска да ми каже:*

*„Твоята душа вовеки вкопчена е
в битка със плътта,
а твоята плът е в вечна съпротива
на океанската стихия.
С железните вериги на вълните
е прикован към сушата
бушуващият океан.
Той цял е моето владение,*

*Земята принадлежи на тебе.“
Противоборство на земята и морето,
вълни и брегове в безкраен спор.
От древността,
от най-далечни времена изниква
вълшебната картина на творението —
триумфът на вселенската хармония.*

*Тъй дълго беше немощен, нищожен,
ти беше морска твар — тритон и риба,
но следвайки неведомия зов
напусна лоното на океана,
заплува в въздуха
между дървета, хълмове и снегове,
сияния небесни.
О, чудеса!
Нарече се на сушата Човек —
Потомък на кита бял.*

*Аз — Моби Дик Велики
завършвам кръговрата на битието,
аз съм ехо,
последно издихание на тленна плът.
Ти — първо вдишване,
началото на всички начала,
безкрайното цъфтене на живота.*

*Аз — връстник на океана,
браздите на съдбата
дълбани са на моето чело
отдавна от безпаметната вечност.
Аз впримчен съм във морския сумрак,
обречен съм на странстване
през проливи и приливи и отливи.
Ти си свободен.
Ти можеш да се възвисиш*

като птица, облак или лъч,
да се рееш над цялата земя.
Раздухваш пламък син в огнището
и в миг железен звяр издига те в небето,
запраща те в вселенските обятия.
Ти дишаш във простори бездиханни,
космически,
сред пустотата на пространството
през бездни, бездни
ти летиш с ракета
приел подобен образ на кита бял.

Ти, звезден Моби Дик
и възплъщение на пламъка и волята
в металическата кожа
фосфоресцираш дивно
в тъмните недра.

Приел лика на океан пред буря,
отплувай, човече звезден!
Плувай
докато далеч Земята замъждука
като звезда на ръкописа на творението,
започнато далеч преди да се разстелят
океанските вълни,
далеч преди лъчите на първичното светило
да сгреят невидими ръце.
Ти плувай!
Аз оставам.

Плувай и помни
стария мъдър Ной,
мой брат, мой ближен, едноверец!
(И забрави сплетните за ковчега!)
Засявай семето на звездния живот,
стани създател негов,

създай за странстване
фосфоресциращия кит.
Проплувай четиридесет дни,
четиридесет години
или четиридесет хиляди години
със звезден Моби Дик
(нарекъл го Левиатан)!
И ще просветне в непрогледната тъма
мечтаният и обетован остров.

Слез на брега
и оплоди непипнатата почва,
напои я с кръв и сълзи,
засей я със земни семена
и есента събирай класове
във златни ниви.

Живей!
Отглеждай
силни синове и дъщери,
заченати в нетленните води
на майката Земя.
Плувай,
въплъти,
очовечи
безчувственото,
мъртвото,
незрящото!
Слез на брега
и оплоди скалите и пустините!

Рано или късно
Стихията пробудена от тебе
ражда героя,
странника
и скитника.

*Сред звездните обители безкрайни
ще израсте братът на Белия кит.*

*Плувай, човек!
И помни Моби Дик,
тъгата му, мечтите, любовта, страданието*
• *светило на първичните лъчи
във древното огнище.*
Аз умирам.
*На моите кости ще израснат
цветята на неவிждани мечтания
и думите ми ще забляскат*
• *фосфоресциращи зърна,
захвърлени в сребристите потоци
от вселенската пъстърва.*

Плувай!
*И наречи планетите без име
със земни имена.*
*Плоди се и отглеждай
силни синове и дъщери,
заченати в нетленните води
на майката Земя.*

*Младежки викове да огласят
безчет, стотици, хиляди парсека.*
*Отплувай
на звезден Моби Дик,
о, човек!*

---

[0] Автор на поемата „Плувай, човек“ е знаменитият писател Рей Бредбъри. Познат в България предимно с фантастичните си романи, той е почти неизвестен като поет. Преведената поема е изпратена от Бредбъри като негово приветствие до Първия световен симпозиум по научна фантастика, състоял се в Токио в началото на м. септември 1970 г. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.